

נסעה ארבע פעמים בשנה, כל פעם לשלושה שבועות. היא רקדה בסטודיו מִיָּ9 בבוקר עד 6 בערב (זה היה ממש טירוף-חושים!).
בערב היתה מתמוטטת, לא יכלה לעמוד על הרגליים. היא לא ראתה את מדריד, ולא ביקרה באתרייירות, רק רקדה ורקדה. היא עבדה בסטודיו עם חואן דהדיוס, רקדן פלאמנקו מאוד מפורסם.

לשימלה אסור להתקל ברגליים

פלאמנקו הוא שיחה של הרקדן עם הארמה. בשיחה מספר הרקדן על אהבה, קינאה ומוות. מקורות הפלאמנקו הם באנדלוסיה, והוא ספג השפעות מן התרבויות הערבית, היהודית והצוענית. ריקוד פלאמנקו הוא עבודה אינטליגנטית, מבחינה מוסיקלית. הפלאמנקו בנוי מקומר פסים, מישפטים של מוסיקה, שאסור לצאת מהם.
הטכניקה היא של הרגליים ולכן

דור חדש של רקדניות ורקדני פלאמנקו הוא משאת-ליבה של רות-בית. נשים עובדות ואפילו שלושה גברים, האוהבים את הפלאמנקו.

דליה לאו. זה הריקוד שלה. כרפטואר של דליה אי אפשר למצוא ריקודים מודרניים, כמו דיסקו, למשל. "אני לא יודעת לרקוד דיסקו", אומרת דליה. "אני לא יכולה להזיז את גופי בקצב הזה. כל כוחותי ומירצי מושקעים רק בפלאמנקו!"

פעם בשנה, בעיקר בקיץ, עורכת דליה סדרת מופעים ספרדיים, הנמשכת שלושה שבועות. בקיץ הקרוב בתוכניתה להביא לסידרת הופעות להקת צוענים מספרד — שני גיטריסטים, שלושה זמרים, צועניה רקרנית מבוגרת, רקדן והיא עצמה. כי לא תיתכן הופעת פלאמנקו בארץ בלי

אורנה גלזן

שימלה בִּ500 דולר הנתפרת בהזמנה מיוחדת עבור דליה לאו בספרד, על-ידי תופרת

מה שמביא אותם ללמוד את ריקוד הפלאמנקו היא, ברור-כלל, האהבה לריקוד בכלל ולריקוד ספרדי בפרט. יש כאלה שראו מופע פלאמנקו בספרד או בישראל, על בימה או בטלוויזיה ונדלקו.

מה שמביא אותם ללמוד את ריקוד הפלאמנקו היא, ברור-כלל, האהבה לריקוד בכלל ולריקוד ספרדי בפרט. יש כאלה שראו מופע פלאמנקו בספרד או בישראל, על בימה או בטלוויזיה ונדלקו.

צריך הרבה כוח פיסי, הקסטאנייטות הן כלינגנה וירטואוזי, המשמש את הרקדנית בהופעותיה, השמלות הצבעוניות מרהיבות ביופיון וארוכות, ואוי לרקדנית ששימלה נתקלת ברגליה — היא גמרה את הקאריירה שלה.

הרקדנית משתמשת בעבודתה גם בשאלים, בצעפים ובמניפות, והכי חשובה היא הבעת-הפנים, הבאה מבני נים וחושפת כיצד מרגישה הרקדנית וכיצד משפיעות עליה המוסיקה והשירה.

פעמים שבוע מלמדת דליה בסטודיו רחבי-הידיים שלה בהרצליה פיתוח, כשהגיטריסט הספרדי דוד סרבה, המלווה אותה גם בהופעותיה, מנגן בשעוריה.

"אני מכניסה תרבות שלא קיימת בארץ. אני מלמדת מחול קלאסי ספרדי עם קסטאנייטות ואת ריקוד הפלאמנקו", מסבירה דליה. יש לה תלמידים ותלמידות מגיל 12 ומעלה, תכונסיות, נשים עובדות, עקרות בית וגם שלושה בחורים.

בית מפואר יש לדליה לאו. הנשואה איש-עסקים יוצא קנדה. הבית מרוהט בטוב טעם, האווירה חמימה, והבית גדוש רהיטים עתיקים, שטיחים, תמונות ווילונות-תחרה.

ומה אומר בעלה ארתור, יוצא קנדה? הוא עורר אותה ותמך בה לאורך כל הדרך. הוא הבין שזו רכה נתן לה ללכת בה. ארתור מנהל חברת מחשבים (סאיטקס) והוא בעצמו חי על מיוודות ונמצא הרבה בנסיעות. הוא יודע מה זו קאריירה.
בווילה רחבת-הידיים חדרים לרוב, ובניהם חדר-הלבשה מיוחד של דליה, שבו תלויות להן, בהדרת-יקודש, שמלות הפלאמנקו האותנטיות שנתפרו בספרד, על-ידי תופרת פלאמנקו מיוחדת. ציבעי השמלות עזים — אדום, צהוב, לבן ושחור — השחור הוא הצבע האהוב על דליה. לכל ריקוד השימלה שלו, הצבע מבטא את משמעות הריקוד. לדוגמה, לריקוד בשם סולאה (שמש) היא לובשת את השימלה הצהובה. כל שימלה שוקלת עשרה עד שלושים קילו ומחירה 500 דולר ויותר. השמלות האלה יכולות לשמש אותה בחופעותיה כל ימי חייה, אבל מדי פעם היא קונה עוד אחת, בצבע שונה, בפרחים אחרים, בגיורה שונה.

לא בזהמית, שמרנית!

ליה מתגוררת בהרצליה פיתוח, בווילה מפוארת הבנויה כסיגנון ספרדי. הבית מרוהט בטוב טעם, האווירה חמימה ובו רהיטים עתיקים, וילונות-תחרה, תמונות וצמחים לרוב. "אני לא חיה חיים של אמן", היא אומרת, "אני לא בזהמית, אני שמרנית. אני מתלבשת בצורה קלאסית ומעדיפה שמלות ובגדי תחרה עדינים. אין לי הרבה חברים וחברות. בערבים אני לא יוצאת. כִּ8 אני במיטה, סחוטת מריקוד. אני לא שותה, לא מעשנת, ושומרת על דיאטה קפדנית."